

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 729/2014
22.10.2014. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Veska Krstajića, Biljane Sinanović, Milunke Cvetković i Sonje Pavlović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Snežanom Medenicom kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog B.Đ., zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 204. stav 1. tačka 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 623/14 od 16.07.2014. godine, podnetom protiv pravnosnažnih rešenja Prvog osnovnog suda u Beogradu 19K br.7806/13 od 21.03.2014. godine i 19-K br.7806/13 - 1Kv br.955/14 od 15.05.2014. godine, u sednici veća održanoj dana 22. oktobra 2014. godine, jednoglasno, doneo je

P R E S U D U

USVAJA SE kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 623/14 od 16.07.2014. godine, pa se UKIDAJU pravnosnažna rešenja Prvog osnovnog suda u Beogradu 19K br.7806/13 od 21.03.2014. godine i 19-K br.7806/13- 1Kv br.955/14 od 15.05.2014. godine i predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Prvog osnovnog suda u Beogradu 19K br.7806/13 od 21.03.2014. godine, usvojen je zahtev za naknadu troškova branioca po službenoj dužnosti – advokata S.S. i određeno da se istom ima isplatiti iznos od 84.000,00 dinara iz budžetskih sredstava suda na ime troškova odbrane okrivljenog B.Đ.

Stavom II istog rešenja, odbačen je zahtev za naknadu troškova branioca po službenoj dužnosti – advokata S.S. u iznosu od 85.500,00 dinara na ime troškova odbrane okrivljenog B.Đ.

Vanpretresno veće Prvog osnovnog suda u Beogradu, rešenjem 19-K br.7806/13- 1Kv br.955/14 od 15.05.2014. godine, odbilo je kao neosnovanu žalbu zamenika javnog tužioca Prvog osnovnog javnog tužilaštva u Beogradu, izjavljenu protiv rešenja Prvog osnovnog suda u Beogradu K br.7806/13 od 21.03.2014. godine.

Republički javni tužilac podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz broj 623/14 od 16.07.2014. godine protiv navedenih pravnosnažnih rešenja, zbog povrede zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1. ZKP u vezi sa članom 261. stav 4. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud delimično ukine prvostepeno rešenje i to pod stavom II izreke, ili da u celini ukine drugostepeno rešenje i predmet vrati Prvom osnovnom sudu u Beogradu na ponovno odlučivanje.

Vrhovni kasacioni sud je dostavio primerak zahteva za zaštitu zakonitosti braniocu okrivljenog, shodno odredbi člana 488. stav 1. Zakonika o krivičnom postupku i u sednici veća, koju je održao bez obaveštavanja Republičkog javnog tužioca i branioca okrivljenog, smatrajući da njihovo prisustvo nije od značaja za donošenje odluke (član 488. stav 2. ZKP), razmotrio spise predmeta i pravnosnažna rešenja protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet, pa je nakon ocene navoda u zahtevu, našao:

Zahtev je osnovan.

Iz spisa predmeta utvrđuje se da je presudom Prvog osnovnog suda u Beogradu K br.7806/13 od 10.12.2013. godine, okrivljeni B.Đ. oglašen krivim zbog izvršenja krivičnog dela teške krađe iz člana 204. stav 1. tačka 1. KZ, za koje delo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 4 meseca, a u koju kaznu mu uračunato vreme provedeno u pritvoru od 10.11.2013. godine pa nadalje. Navedenom presudom, okrivljeni B.Đ. je u celini oslobođen dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka.

Branilac okrivljenog po službenoj dužnosti – advokat S.S. podneo je dana 23.12.2013. godine Prvom osnovnom sudu u Beogradu troškovnik – specificirani zahtev za isplatu troškova postupka koji se odnose na nagradu i nužne izdatke branioca u ukupnom iznosu od 169.500,00 dinara.

Odlučujući o zahtevu branioca, Prvi osnovni sud u Beogradu je rešenjem 19K br.7806/13 od 21.03.2014. godine, usvojio zahtev za naknadu troškova branioca po službenoj dužnosti – advokata S.S. i odredio da se braniocu ima isplatiti iznos od 84.000,00 dinara iz budžetskih sredstava suda na ime troškova odbrane okrivljenog B.Đ., za radnje koje su preduzete pred Prvim osnovnim sudom u Beogradu, dok je istovremeno u stavu II rešenja odbacio zahtev za naknadu troškova istog branioca u iznosu od 85.500,00 dinara, sa obrazloženjem da se ovi troškovi odnose na radnje koje su preduzete pred Prvim osnovnim javnim tužilaštvom u Beogradu kao organom postupka, jer je ovaj organ u navedenom predmetu sprovodio istragu shodno članu 296. ZKP. U istom rešenju se dalje navodi da je odluka doneta shodno članu 261. stav 4. ZKP, kojim je propisano da se nužni izdaci postavljenog branioca isplaćuju iz sredstava organa postupka, te shodno članu 2. stav 1. tačka 15. ZKP, kojim je propisano da je

"organ postupka" javni tužilac, sud ili drugi državni organ pred kojim se vodi postupak.

Prihvatajući u svemu kao pravilne stavove i razloge prvostepenog rešenja, drugostepeno veće Prvog osnovnog suda u Beogradu je svojim rešenjem odbilo kao neosnovanu žalbu zamenika javnog tužioca Prvog osnovnog javnog tužilaštva u Beogradu, izjavljenu protiv prvostepenog rešenja.

Međutim, donošenjem odluke o odbačaju zahteva za naknadu troškova branioca po službenoj dužnosti – advokata S.S. u iznosu od 85.500,00 dinara, te odbijanjem žalbe javnog tužioca Prvog osnovnog javnog tužilaštva u Beogradu, izjavljene protiv prvostepenog rešenja, učinjena je povreda zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1. ZKP u vezi sa članom 261. stav 4. ZKP, kako se to osnovano ističe u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca, jer je sud nagradu branioca pogrešno tretirao kao nužni izdatak.

Odredbom člana 261. stav 4. ZKP, propisano je da se troškovi iz stava 2. tačka 1. do 6. tog člana, kao i nužni izdaci postavljenog branioca (član 76) i postavljenog punomoćnika (član 59. i 103. stav 3), u postupku zbog krivičnih dela za koje se goni po službenoj dužnosti, isplaćuju iz sredstava organa postupka unapred, a naplaćuju kasnije od lica koja su dužna da ih naknade po odredbama ZKP.

Prema tome, ova zakonska odredba ne obuhvata nagradu branioca kao deo troškova koji se isplaćuju iz sredstava organa postupka unapred, zbog čega javni tužilac, kao organ postupka i nije u obavezi da nagradu braniocu isplati.

Kako je u konkretnom slučaju branilac po službenoj dužnosti okrivljenog B.Đ. – advokat S.S., dostavio troškovnik iz kog jasno proizilazi da se ne radi o nužnim izdacima branioca, već o nagradi braniocu, koja je propisana advokatskom tarifom, dakle, da se ne radi o troškovima koji su navedeni odredbom člana 261. stav 2. tačka 1. do 6, kako je to pogrešno zaključio prvostepeni sud, to je prvostepeni sud u konkretnom slučaju pogrešno primenio odredbu člana 261. stav 4. ZKP, te odbacio zahtev za naknadu troškova branioca u iznosu od 85.500,00 dinara, na koji način je učinio povredu zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1. ZKP. I drugostepeni sud je učinio istu povredu krivičnog zakona, prihvatajući u svemu kao pravilne stavove i razloge iznete u prvostepenom rešenju u ovom delu, nalazeći da shodno odredbi člana 261. stav 4. ZKP o ovim troškovima odlučuje MUP RS i Prvo osnovno javno tužilaštvo u Beogradu, a ne Prvi osnovni sud u Beogradu.

Kako je, dakle, pobijanim pravnosnažnim rešenjima učinjena povreda zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1. ZKP u vezi sa članom 261. stav 4. ZKP, to je Vrhovni kasacioni sud usvojio zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca kao osnovan i pobijano rešenje ukinio, a predmet vratio Prvom osnovnom sudu u Beogradu na ponovno odlučivanje.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će imati u vidu primedbe iznete u ovoj presudi, nakon čega će biti u mogućnosti da donese pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Sa svega izloženog, a na osnovu odredbe člana 492. stav 1. tačka 1. ZKP, doneta je odluka kao u izreci.

Zapisničar-savetnik

Snežana Medenica, s.r.

Predsednik veća-sudija

Nevenka Važić, s.r.